

Andrzej Gindrych, Danuta Cwetsch

Siemiątkowo Koziebrodzkie, woj. ciechanowskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 132-133

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ROŻYCE, gm. Kocierzew
woj. skierniewskie
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
w Brzezinach

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ
z Skiryniowicach. Pierwszy sezon badań. Opade kultury
przeworskiej z późnego okresu lateńskiego i rzymskiego.

Osada położona jest na niewielkiej fałdzie terenu, na wschodnim skraju wsi Rózyce - "Stara Wieś", tuż przy drodze łączącej Rózyce - "Starą Wieś" i Kocierzew Południowy. Obejmuje ona przestrzeń o wymiarach 60 x 120 m, przeciętą granicami pół kilku właścicieli.

Celem badań było: 1/ rozpoznanie obiektu pod kątem kulturowym i chronologicznym; 2/ ustalenie zasięgu obiektu; 3/ zabezpieczenie drogą wykopalisk najbardziej zagrożonej części obiektu. Przebadano teren o powierzchni 82 m². Na powierzchni tej odkryto: 1/ warstwę kulturową; 2/ 9 jam osadniczych - odpadkowych; 3/ 1 palenisko domowe; 4/ 22 dołki postępowe.

Warstwę kulturową tworzyła czarna, smolista ziemia z grudami polepy, ułamkami naczyń glinianych, kośćmi zwierzęcymi i innymi, pojedynczymi przedmiotami kamiennymi i glinianymi. Warstwa ta zalegała prawie na całej przestrzeni wykopu.

Odkryto palenisko w obrębie gruzowiska polepy z wieloma odciskami pretów, gałęzi, szczap i bierwion drewna. Była to prawdopodobnie budowla mieszkalna, która uległa pożarowi, o czym świadczy silne przepalanie gliny. Pod paleniskiem znaleziono fibułę brązową, dobrze zachowaną, jednodzielną z podwiniętą nóżką, pochodzącą z III wieku n.e.

Jamy odpadkowe w rzucie poziomym były koliste, a w przekroju pionowym studzienkowate o średnicy 120-160 cm. Wypełnisko ich tworzyła czarna ziemia z grudami polepy, ułamkami naczyń glinianych i kośćmi zwierzęcymi. Jama 6B wkopana była w jamę 6A. Pierwsza zawierała materiał późnolateński, a druga późnorzymski.

Dołki postępowe są prawie jednakowe, w rzucie poziomym koliste, układ jednak ich nie wykazuje żadnego rzymskiego rzymskiego.

W świetle dotychczas odkrytych materiałów, osadę należy odnieść do późnego okresu lateńskiego i także do późnego okresu rzymskiego.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Brzezinach.

Badania powinny być kontynuowane.

MIĘNO, gm. Kłobuck
woj. częstochowskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badania prowadził prof. dr habil. Kazimierz Godłowski. Finansował WKZ w Częstochowie. Piąty sezon badań. Opiewa kultury przeworskiej z okresu późnorzymskiego.

Wykonano kilka sondaży na skraju terenu badanego w latach 1965-1967 natrafiają jedynie na nieliczne fragmenty ceramiki z okresu rzymskiego. Z bardzo dużym prawdopodobieństwem stwierdzono całkowite wyeksploatowanie niezniszczonych przez eksploatację piasku partii opiewa.

Badania zakończono.

SIEMIĄTKOWO KOZIEBRODZKIE
woj. ciechanowskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Ciechanowie

Badania prowadził mgr Andrzej Gindrych przy współudziale mgr Dacuty Gwetsch. Finansował WKZ za pośrednictwem Ciechanowskiego Towarzystwa Naukowego. Czwarto sezon badań. Opiewa kultury przeworskiej z okresu halstaacko-lateńskiego oraz okresu wpływów rzymskich.

Po dwuletniej przerwie wznowiono badania wykopaliskowe na terenie cmentarzyska. Przebadano powierzchnię ponad 312 m². Odkryto 44 groby jamowe oraz 5 wyposażonych w umy lub inne naczynia, jak misy i kubki. Większość pochówków z naczyniami było obarpywanych szczątkami stołu. Groby jamowe były czyste i nie zawierały spalenizny.

Niektóre groby jamowe zawierały wyposażenie: brązowe bransolety i naszyjniki. Ozdoby były połamane i częściowo przepalone. Dały się wyróżnić fragmenty naszyjników wykonane z grubego skręcanego drutu oraz rozklepane końcówki zapięć. Dwie brązowe ostrogi, datowane na podokres B₂ okresu rzymskiego.

Groby wyposażone w naczynia zawierały: umy, misy, kubki, czarki. Ponadto fragmenty ozdób brązowych, żelazny nóż, igłę, szyszko i przedelik gliniany.

Materiały zabytkowe znajdują się w Muzeum Okręgowym w Olechowie.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIECHÓW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Jazdzewska. Finansował WKZ w Sieradzu. Jedenasty sezon badań. Osada ludności kultury wenedzkiej z późnego okresu wpływów rzymskich. Cmentarzysko kultury wenedzkiej z okresów późnolateńskiego i wczesnorzymskiego /czwarty sezon/.

Przebadano teren o powierzchni 450 m². Na cmentarzysku odkryto dalszych sześć grobów późnolateńskich i 15 wczesnorzymskich. Ogólna liczba grobów wynosi obecnie 60. Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 46, kobiecy, w popielnicy którego znaleziono, drugą już na tym cmentarzysku, żelazną miniaturę tarczy, kilka paciorków melonowatych ze szkliva, oraz przedelik gliniany. Grób datowany jest na II w.n.e.

Na terenie osady przebadano w całości siedemnasty obiekt mieszkalny, półziemiankę budowaną na planie prostokątnym o wymiarach 3,5 x 5 m, ze śladami po sześciu dużych słupach, umieszczonych wewnątrz chaty po 3 wzdłuż krótszych ścian. W wypełnisku chaty znaleziono dużą ilość ceramiki, zwłaszcza toczonej na kole, ale też i lepionej ręcznie, kości zwierzęce.

Sensacją tegorocznego sezonu stało się odkrycie dwukomorowego pieca garncarskiego z olbrzymią ilością ceramiki "sivej", toczonej, niejednokrotnie unikatowej, bogato ornamentowanej. Były także fragmenty naczyń zasobowych, a stosunkowo niewielka ilość ceramiki ręcznie lepionej, ordynarnej, podobnej do naczyń typu praskiego, jeśli chodzi o kształt i fakturę. Ceramika toczone odznacza się ogromną różnorodnością form.

Obudowa /kopuła/ pieca, którego średnica wynosiła 1,60 m miała płaszcz gliniany, wzniesiony pierwotnie od zewnątrz pionowymi żerdziami. Peco ten był już rozwalony w górnej partii w późnym okresie rzymskim, gliniany ruszt zapadł się, a zachował się tylko partiami przy ścianach obudowy. Znaczne partie płaszcza leżały wraz z ceramiką w głębokiej jamie przyściennej. Dobrze zachował się kanał wlotowy do pieca, obudowany glazami i obłapiony gliną. Ceramika zwaliska górnej partii pieca i fragmenty rusztu, wspartego pierwotnie na glazach, wypełniały wraz z ziemią całą wnętrze pieca aż do dna ze słabo wypalanej gliny. Po dokładnym odczyszczeniu podłogi pieca, zauważono na niej odcisk dużej stopy ludzkiej kogoś, kto stanowiący na mokrej jaszcze glinie, prawdopodobnie wylepił piec od wewnątrz.

Odkrycie pieca garncarskiego, datowanego tak, jak wszystkie obiekty w osadzie na III/IV w.n.e. potwierdza dotychczasowe przypuszczenia o miejscowej produkcji pięknej, często unikatowej ceramiki sivej z Siemiechowa.

Zabytki z badań w Siemiechowie znajdują się w Muzeum w Pabianicach.

Przewidziano kontynuację badań tak na cmentarzysku, jak i w osadzie.